

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det kan godt være, vi i virkeligheden ikke er så uenige, men ligesom den forrige taler drog et skel mellem kreative og eksakte fag, synes jeg også, man skal passe på, at man ikke drager det dér skel mellem humaniora og naturvidenskab, for vi skal huske, at erkendelsesteori historisk set har hørt sammen med naturvidenskaben, og jeg føler i hvert fald trang til at citere fra Week-endavisen sidste uge, hvor Jørgen Hornemann skriver: »Samfundet har en mærkværdig tendens til humanistisk dominans. Mens man frejdigt går ud fra, at naturvidenskabsmænd og teknikere naturligvis skal kende til teater, nye bøger og andet fra det humanistiske overdrev, går de fleste humanister gladeligt rundt og nærmest skilter med deres uvidenhed om den anden side af tilværelsen.«

Jeg synes altså, at vi i hvert fald har brug for, at vi også fra humanisterne får en erkendelse af, at det er utrolig humanistisk at vide noget om, hvordan samfundet egentlig er indrettet, og hvordan naturvidenskaben er bygget op.

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan starte med at sige, at den sidste bemærkning fra fru Severinsen er jeg enig i, for det er helt centralt.

Derudover er der i hvert fald nogle ting i denne forespørgsel, som jeg er uenig i, for når man ser på formuleringen af forespørgslen, kunne man få det indtryk, at forespørgerne var af den opfattelse, at der var sådan et par præcise knapper, som man kunne dreje på, og så ville der komme en flodbølge af ny interesse for naturvidenskab og teknik. Det tror jeg ikke, men til gengæld tror jeg, at der i befolkningen er en ganske stor interesse for naturvidenskaberne, men det er ikke det samme, som at de derfor vil starte på et studium inden for det område.

Jeg kunne også godt tænke mig at høre, om andre måske har erfaring for, hvad motivet egentlig har været i sin tid, da de valgte uddannelse. Hvilket motiv havde hr. Rahbæk Møller og de andre, som har været heroppe, til at vælge deres uddannelse?

Her synes jeg måske, at man kommer til at skyde ved siden af med hensyn til, hvad det er for nogle drivmidler, der får folk til at vælge. Da jeg i sin tid valgte at læse matematik og fysik og skrev speciale i teoretisk faststoffysik, var det ikke styret af hverken opsvinget eller økonomien eller noget som helst andet end lysten til at gøre de ting.

Derfor tror jeg, at man skyder lidt ved siden af, også med den lange, lange smøre af en dagsorden, ikke fordi jeg mener, at der står noget decideret forkert i den, men spørgsmålet er, om man løser nogen problemer med den.

Fravalg af de tekniske og naturvidenskabelige fag synes jeg man må se som en international trend. Det er ikke kun et dansk fænomen; det har andre også været inde på. Naturligvis kan vi gøre noget fra lovgivers side, men at skabe en kunstig interesse for de naturvidenskabelige og tekniske fag ud af den blå luft med glittede brochurer har ingen mening.

For Enhedslisten er det væsentlige element ikke at styre de unge i en bestemt retning for om tre år at ændre denne retning, fordi nogle andre analyser kommer på bordet. Det er forkert, det er en forkert mani, og den må vi væk fra.

Man kan selvfølgelig gøre noget, men det handler for Enhedslisten mere om at forbedre de unges studieforhold generelt. Jeg vil nævne nogle elementer:

Vi kan afskaffe adgangsbegrænsningen. Det skal være lysten, som driver værket. Ved at afskaffe adgangsbegrænsningen kan man også modvirke den tendens, at folk tilsyneladende vælger uddannelse efter karaktergennemsnit forstået på den måde, at hvis man har fået et højt snit, så skulle da pokker stå i at bruge det på en uddannelse, som ikke kræver noget snit, men kun en bestået eksamen.

En sådan tendens er meget usund både for uddannelsesvalget og også for et senere erhvervsvalg og giver nogle spildefter for de unge, som er unødvendige. Det kan man reelt kun gøre noget ved ved at afskaffe adgangsbe-grænsningen. Derfor skal Folketinget sætte sig som mål at få adgangsbe-grænsningen til alle uddannelser afskaffet meget snart.

Desuden skal forholdene på de videregående uddannelser og andre uddannelser forbedres, så der bliver nogle acceptable studiemiljøer, og de studerende skal have nogle muligheder for bl.a. at kunne forbedre studiemiljøerne ved, at de kommer under arbejdsmiljøloven og får mulighed for at tilkalde Arbejdstilsynet, hvis forholdene ikke er o.k.

Det handler også om, at der er for store klassekvotienter, og det handler om demokrati og medindflydelse. Det drejer sig om magt over egne forhold, det drejer sig om at gøre uddannelsesstederne til et sted, hvor det er rart at være.